

fáik ma is ott állnak a dámisi hegytető virágzó tisztásának szélén. Három hónappal haláluk után tomboló vihar söpört végig a völgyön. Az orkán útnyi csapást tarolt magának a hegyoldalt borító rengetegben. Nyomát egymáson heverő, derékba tört, vagy gyökerestől kitépett fák százai, ezrei jelezték. Az öreg malom egy ideig ellenállt, végül fáradtan megadta magát, s recsegve-ropogva beleroskadt a Barátkába. Azóta üresen áll a kis ház. Falai között évek óta csend honol. Tökéletes csend. Kerítése ledőlt, udvarát felverte a gyom. A vízimalomból a szúk is elmenekültek. Vastag gerendái közé csak az idős román házaspár lelke tér időnként vissza. Gyuri bácsié és Anuca nénié, akikre az erdő fain kívül ma már legfeljebb néhány környékbeli öreg emlékezik.

Ács Julianna

Luther

Szerzetes Márton követői: Justus,
És ifjú Schwarzerd, a reform-segítők
Jól kiállottak az egyház egynéhány
Tétele ellen.

Az üdvözülés ne legyen a búcsú-
Cédulák kérdése! Ki hisz: ingyen jut
Égbe. Kárhozatra kerül, ki nem hisz,
Mondja az Írás.

Már ekkortól pápai átok várhat
Szerzetes Mártonra, ha még se' tér meg.
Ám a szász Márton feje kőkemény lesz,
Nem adja ő fel,

Noha most már pápai átok sújtja.
Károly császár Wormsba idézi Mártont,
Hogy kihallgassák szigorúan rendre.
Itt ez a törvény!

Szász Luther Márton el is megy vitázni.
Félelmével küzdve beszél, de bátran:
„Most is vallom: csak kegyelem a fontos,
Az Ige éltet.

Én a szentírást követem. Egyébként
Sok zsinat meddő vitapontja téves.
Nem vonom vissza tanomat, kitartok,
Nem tehetek mást!”